

Віктор РОЖЕЧЕНКО,

Карина МАРКЕЧКО

викладачі кафедри
фізичного виховання ДДУВС

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ПРИЙОМІВ ЗАХИСТУ ВІД ПОГРОЗИ ВОГНЕПАЛЬНОЮ ЗБРОЄЮ ТА ОБЕЗЗБРОЄННЯ

На сучасному етапі розвитку злочинності та її доступ і добре оснащення різноманітною вогнепальною зброєю, яку злочинці застосовують для реалізації своїх злочинних намірів погрожуючи нею. Психологічна стійкість та фізична підготовка у діяльності правоохоронця в даному випадку має дуже велике значення для протидії злочинності, особливо в надзвичайних ситуаціях. В протилежній ситуації, якщо правоохоронець має недостатню підготовку, правопорушник має повну перевагу над правоохоронцем, він може примусити його підкоритися, забрати табельну зброю, авто, в крайньому випадку життя.

Високий рівень фізичної підготовленості, бездоганна техніка виконання прийомів обеззброєння в різних ситуаціях дають правоохоронцю впевненість у своїх силах, його дії набувають автоматичності, а психіка – стійкості.

Практичні заняття по відпрацюванню прийомів обеззброєння при загрозі вогнепальною зброєю проводяться як в залі з твердим покриттям, так і на спортивному майданчику. В процесі навчання майбутні правоохоронці повинні отримувати необхідні знання, розвивати здібності та навички виконання необхідних технічних дій, довести окремі з них до автоматизму. Виконання прийому захисту та обеззброєння при загрозі вогнепальною зброєю залежить від факторів: агресивності правопорушника, його місця розташування, напрямку наведення зброї (голова або тулуб, спереду, ззаду або збоку), розташування зброї у лівій або у правій руці, тривалості зіткнення між працівником та правопорушником, відстані між ними тощо.

В даному випадку під вогнепальною зброєю ми використовуємо пістолет.

Логіка поведінки під час обеззброєння нападника (агресора) складається із простого алгоритму в п'ять кроків:

1 крок — максимально швидкий ухід з лінії вогню з одночасним захопленням зброї.

2 крок — контроль зброї з метою недопущення її повернення в позицію пострілу. Важливо, контролюючи однією рукою зброю, іншою рукою контролювати (блокувати) руку агресора.

3 крок — проведення контратаки, а саме, враховуючи, що обидві руки контролюють зброю та руку агресора, робочими залишаються ноги і коліна.

Наносити удари в область паху, коліна, гомілки. Якщо схопили пістолет однією рукою і є щільний контроль, в хід можна додати руку. Атакувати краще шквалом. Доцільно вивести агресора з рівноваги.

4 крок — максимально можливе просте обеззброєння в той час коли зрозуміли що агресор дезорієнтований.

Важливо розуміти, що на момент обеззброєння можливі постріли, тому для безпеки оточуючих ствол пістолета, необхідно направити вниз з одночасним поворотом ствола навколо осі затвору, тим самим ми проводимо додатково больовий прийом на великий палець кисті.

5 крок — контроль агресора на дистанції з націленим на нього пістолетом.

Під час загрози вогнепальною зброєю, стрес (страх, перевантаження нервової системи) неминучий, тому з'являється скованість рухів через стиснення м'язів, що в свою чергу уповільнює рухи. Виконати в такій ситуації складну технічну дію по обеззброєнню неможливо. Чим техніка виконання прийому простіша, тим вище шанс його ефективного виконання в умовах стресу.

Фахівцями встановлено, що ефективність будь-якого прийому який вивчається в спортивній залі, знижується в стресовій ситуації на 30%.

Що стосується методики тренування, то доцільно враховувати такі рекомендації:

- основний час на тренуваннях приділяти освоєнню принципів безпечного скорочення дистанції і відхід з лінії вогневого контакту;

- тренуватися в освоєнні 1-2 прийомів та керуватися трьома простими правилами:

- 1 — прийоми повинні бути доведені до автоматизму (1000 повторів — це мінімум). На практиці якщо робити по 100 раз за тренування, то це 10 занять. Приблизно 2-3 місяця. Це не багато для збільшення шансів зберегти життя;

- 2 — робити це з різних положень, щоб не вийшло що агресор стоїть на 30-50 см далі від правоохоронця і він вже не знає, що робити;

- 3 – виконувати прийоми максимально прості і без зайвих рухів, щоб не втрачати дорогоцінні долі секунди. Варто пам'ятати, що агресору всього лише потрібно натиснути на курок, це дуже швидкий рух (приблизно 0,1-0,2 сек.).

Потрібно пам'ятати, що під час загрози вогнепальною зброєю стрес (страх, перевантаження нервової системи) не тільки у правоохоронця, а і у правопорушника, тому кожен ваш рух може спровокувати постріл.

Швидкий ухід з лінії вогню з одночасним захопленням зброї доцільно виконувати до команди правопорушника «Руки в гору», бо при піднятих руках до гори рух правоохоронця по ухилу з вогневої позиції з одночасним захопленням зброї більш помітний. Якщо вогнепальна зброя правопорушника знаходиться впритул до тулуба або скроні правоохоронця, опущені руки менше помітні при виконанні прийому з контролю вогнепальної зброї та руки в якій ця зброя знаходиться.

На заняттях з тактико-спеціальної підготовки зі здобувачами вищої освіти

ти другого, та третього курсів був проведений експеримент щодо помітності правопорушником рухів рипто валют від загрози вогнепальної зброї з послідувачим відбором вогнепальної зброї. Вісім із десяти здобувачів зазначили, що при виконанні відбору зброї, яка знаходиться впритул до їх тулуба або скроні, опущені руки менше помітні при виконанні прийому з контролю вогнепальної зброї та руки в якій ця зброя знаходиться.

Якщо правопорушник загрожує правоохоронцю пістолетом на відстані і при цьому не стріляє, значить йому від нього щось потрібно. В цьому випадку, вам варто імітувати розгубленість та покірність тримаючи руки по можливості внизу, в крайньому випадку тримати руки на рівні грудей. Спровокувати, або зачекати щоб правопорушник підійшов як можна ближче, бажано в притул, тоді правоохоронець зможе працювати на обеззброєння.

Якщо правоохоронцю вдалося вийти з вогневої лінії та контролювати пістолет, правопорушник забажає повернути до себе контроль за зброєю, тобто правоохоронець має бути готовим до ударів або силових дій з боку правопорушника.

При проведенні дій по обеззброєнню, потрібно розуміти деякі риптовативні особливості вогнепальної зброї, якою погрожують.

Можливі дії правоохоронця на прикладі конструктивних особливостей пістолета Макарова (ПМ).

При загрозі ПМ, важливо усвідомити в якому положенні знаходиться зброя — чи була пересмикнута затворна рамка, увімкнений курок чи ні, в якому стані перебуває запобіжник.

✓ Якщо запобіжник піднятий до гори, це означає що зброя перебуває на запобіжнику і представляє не більшу небезпеку ніж шматок заліза.

✓ Якщо зброя знята з запобіжника, це гірше. Так як курок можливо відвести назад рипто валю через натискання спускової скоби але це потребує певних зусиль.

✓ Найнебезпечніше положення, якщо пістолет знятий з запобіжника і курок в задньому положенні — це означає що зброя готова до пострілу.

Якщо заблокувати курок ПМ, то пострілу не буде. Блокувати роботу зброї потрібно двома руками. Одна рука блокує курок, а інша ствол, попередньо пішовши з лінії вогню. Це можливо при загрозі зброєю спереду в лоб або в тулуб.

Враховуючи геометрію ПМ (короткий та гладкий з гострою мушкою ствол), схопити ствол однією рукою таким чином, щоб було достатнє плече важеля для викрутки з кисті, є доволі проблематичним. Короткий ствол зброї не дасть достатнього важеля для відбору зброї з кисті правопорушника, а гостра мушка напевно травмує кисть, коли правопорушник буде намагатися повернути до себе контроль за зброєю.

Підсумовуючи вищесказане, можна зазначити, що під час вивчення здобувачами тактико-спеціальної підготовки, слід особливу увагу приділяти освоєнню прийомів з захисту від погрози вогнепальною зброєю та обеззброєння, а також умовам за яких це відбувається. Завдяки цим заходам кожен

майбутній правоохоронець зможе адекватно діяти у своїй професійній діяльності, що може запобігти розвитку злочинності в нашій країні.

Микола ПОЖИДАЄВ

старший викладач кафедри
спеціальної фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СЛУЖБОВО БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СИЛ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Ця Концепція визначає систему поглядів на розвиток рипто валю та оборонних спроможностей України у середньостроковій перспективі, сформованих на основі оцінки рипто валют середовища та фінансово-економічних можливостей держави, здійснених в рамках комплексного огляду сектору безпеки і оборони України [1].

Метою Концепції є визначення шляхів формування національних безпекових та оборонних спроможностей, що дадуть змогу відновити територіальну цілісність України у межах міжнародно визнаного державного кордону України, гарантувати мирне майбутнє України як суверенної і незалежної, демократичної, соціальної, правової держави, а також забезпечать створення національної системи реагування на кризові ситуації, своєчасне виявлення, запобігання та нейтралізацію зовнішніх і внутрішніх загроз національній безпеці, гарантування особистої безпеки, конституційних прав і свобод людини і громадянина, забезпечення кібербезпеки, оперативне спільне реагування на кризові та надзвичайні ситуації [1].

В умовах сучасної геополітичної обстановки, різкого зростання агресивності загроз воєнного характеру, які на Сході України переросли у збройний конфлікт, забезпечення воєнної безпеки держави, готовності її сектору безпеки і оборони до відбиття збройної агресії проти України визнано основним стратегічним напрямом реалізації державної політики у сфері національної безпеки і оборони [2].

Та як пропонує К. Валасек – іноземний експерт, що сектори безпеки треба розглядати, як сукупність державних інститутів та інших організацій, які відіграють певну роль у підтриманні безпеки держави та його громадян, а саме:

- основні суб'єкти безпеки, представлені державними силовими структурами;
- органи управління системою безпеки і контролю – від парламенту й уряду до суб'єктів громадянського суспільства, у тому числі засобів масової інформації;
- органи юстиції та правопорядку;
- не передбачені законодавством сили безпеки, а саме визвольні армії,